Pixel

februar 2026, št. 30

Gradnja telovadnice ...

Porušen prizidek. Avtor: Arhiv SMGŠ

Jama. Avtor: Arhiv SMGŠ

Postavljanje opaža. Avtor: Arhiv SMGŠ

Gradnja. Avtor: Arhiv SMGŠ

Računalniški prikaz zgrajene telovadnice. Avtor: Arhiv SMGŠ

1. letniki – Tivoli

Človek je zelo povezan z naravo, in sicer že od svojega nastanka, saj so naša ljudstva živela v gozdih, na poljih in na travnatih površinah. Vse to se nam je zdelo samoumevno. Prozorna voda gorskih potočkov, ki gredo čez travnik zelenja in se vijejo med stoletnimi drevesi, katerih gosta smaragdna krošnja zakriva čisto nebo z belimi oblački, in sonce, ki s svojimi žarki boža pokrajino. Takrat sta bila vse, kar nas je zanimalo, hrana in varnost. V moderni dobi pa se je vse obrnilo na glavo. Ljudje so se spremenili zaradi udobja. Zgradili smo si zidove, v katerih se skrivamo dan in noč. Verjamemo v pravljico o tem, da smo mi najboljši na tem svetu, ker smo zmogli premagati lakoto, bolezni, zveri. Ampak to ni res. Človeku nič ne pomagajo zidovi, za katerimi je zaklenjen po svoji volji. Samo dušijo nas. Mi potrebujemo naravo, to je ogromen del nas. Brez nje venemo kot cvetje brez vode. Še bolj pa je to izrazito v mestu, kjer ne moreš kar v 5 minutah priti v gozd.

Zato smo v torek, 9. 9. 2025, odšli na pohod, ven iz šole. Vedno se je lepo sprehoditi po poteh do Rožnika ali parka Tivoli v družbi sošolcev in sošolk. Čutiš neko povezanost z naravo. To povezanost, ki je v teh tisočletjih izpuhtela v zrak, ampak nikoli ni nehala prebivati v našem srcu. Sprehod je trajal dve ali tri ure, a nas je napolnil z energijo prihajajoče jeseni.

Dijaki na športnem dnevu. Foto: Arhiv SMGŠ

Po mojem mnenju je bil prvi športni dan zelo lep in je oznanil začetek novega življenja za novince, kot sem jaz. Upam, da bo šola še naprej organizirala take aktivnosti, kjer bomo lahko spet začutili magično vez z vsakim listom in grmom, ki jih srečamo na poti.

Lada Pivovarova, 1. E

2. letniki – Rašica

V torek, 9. septembra 2025, smo imeli dijaki 2. letnika SMGŠ športni dan. Tokrat smo se odpravili na pohod proti Rašici, hribu severno od Ljubljane, ki je med pohodniki zelo priljubljen. Zbrali smo se pri restavraciji Veliki Hongkong v Črnučah, kjer je bil začetek naše poti. Že tam smo bili dobre volje in komaj smo čakali, da se podamo v naravo.

Pot se je začela po makadamski cesti, nato pa nas je vodila skozi gozdove in travnike. Hoja je bila prijetna, saj smo se lahko sproščeno pogovarjali, hkrati pa uživali v miru narave. Med potjo smo imeli posebno srečo, saj smo srečali kar nekaj živali. Najprej so nas pričakale krave, ki so se pasle ob robu poti, kasneje pa smo opazili še srnice in srnjake. V daljavi so nekateri sošolci zagledali celo jelene, ki so se mirno pasli na travniku. To je bil res poseben prizor, saj v šolskem vsakdanu redko doživimo tak neposreden stik z naravo.

Po dobri uri hoje smo prispeli na vrh Rašice, kjer nas je pričakal razgledni stolp. Brez oklevanja smo se povzpeli nanj, nekateri bolj pogumno, drugi nekoliko previdno, saj so stopnice kar strme. Stolp, ki danes stoji na Rašici, so zgradili leta 2002 in meri 17 metrov v višino. Ni pa prvi na tem mestu – že leta 1957 je tam stal lesen stolp, ki so ga domačini postavili, da bi lahko občudovali razgled. Z vrha današnjega stolpa se odpre res čudovit pogled: videli smo Ljubljano z okolico, Kamniško-Savinjske Alpe, Karavanke, ob dobri vidljivosti pa se vidi celo Snežnik.

Razgled z vrha Rašice. Foto: Arhiv SMGŠ

Ob stolpu stoji tudi planinska koča na Rašici, ki je trenutno v obnovi. Čeprav gradbena dela še potekajo, pa je koča znana predvsem po svojih domačih štrukljih, ki slovijo daleč naokrog. Mnogi pohodniki se po pohodu radi ustavijo in jih poskusijo, zato smo si tudi mi rekli, da se bomo nekoč vrnili, ko bo koča spet odprta.

Športni dan smo zaključili zadovoljni in polni lepih vtisov. To je bil dan, ko smo združili gibanje, druženje in stik z naravo, hkrati pa izvedeli nekaj novega o zgodovini Rašice. Najbolj pa nam bo v spominu ostal čudovit razgled z vrha stolpa, kjer se ti zazdi, kot da imaš ves svet na dlani.

Lovro Doles, 2. E

3. letniki – Katarina

V torek, 9. septembra 2025, smo se dijaki naše šole odpravili na naš prvi športni dan. V spremstvu profesorjev in naših razrednikov smo se vsak letnik posebej odpravili na pohod.

3. letnike je pot zapeljala v Podutik. Pohod se je začel s končne avtobusne postaje, od koder smo se z obilo dobre volje odpravili na Toško čelo. Ob poti nas je spremljala megla, a višje kot smo se povzpeli, bližje smo bili sončnim žarkom. Pot nas je nato že hitro vodila do Svete Katarine. Ob koncu našega pohoda na vrh pa so nas presenetili in nagradili tudi sončni žarki. Na našem cilju smo naredili kratek postanek, se usedli v gostilno, kjer smo malo poklepetali in že nabrali novih moči. Ko se je megla dvignila, smo si lahko jasno ogledali mesto v daljavi in naravo, ki nas je obdajala. Med pohodom smo se imeli prečudovito, celo pot smo se pogovarjali, smejali in uživali v druženju, ki nam ga je pohod omogočil. Od našega cilja smo se po isti poti lepo vrnili in se iz sončnega Podutika veselo odpeljali domov. Športni dan pa nam je, tako kot vsako leto, dal možnost, da zbrano in polni svežega zraka začnemo novo šolsko leto.

Lara Levičnik, 3. B

Dijaki med pohodom proti Sveti Katarini nad Ljubljano. Foto: Kolja Kragelj

4. letniki – Orle

V torek, 9. septembra 2025, smo namesto v šoli, kjer bi čakali na pouk, dan začeli pri Fužinskem gradu. Tam smo imeli zbor ob 8.20. Po prihodu profesorjev in pregledu prisotnih smo se po Fužinskem mostu odpravili proti Orlam. Na pohodu smo se večinoma le pogovarjali. Po okoli uri in pol hoje smo prispeli do vrha, kjer smo si vzeli čas za okrepčilo in odmor v Gostilnici Orle, kjer so nam prijazno dali prostor za malico. Po postanku so nam profesorji dovolili, da smo sami nadaljevali pohod nazaj do Fužinskega gradu. Na poti smo bili dijaki sami, profesorji pa so odšli navzdol po drugi poti. Pri gradu smo počakali na naše razrednike, ki so še zadnjič preverili prisotnost, in tako smo zaključili športni dan.

Gabr Forjan Šegula, 4. F

Pohodna pot proti Orlam, kjer so dijaki zaključili športni dan. Foto: Petra Kocijan

Čokoladnica Zotter in praznični Gradec

V petek, 5. decembra 2025, smo se dijaki 4. letnikov odpravili na enodnevno ekskurzijo na avstrijsko Štajersko. Ob 7.15 zjutraj smo se z avtobusom odpeljali izpred šole. Pot nas je vodila mimo Maribora in čez Šentilj do vasice Riegersburg, kjer se skriva čarobna čokoladnica Zotter.

Ob 11.00 smo začeli z ogledom. V uvodnem filmu o družini Zotter, enem najbolj priznanih proizvajalcev čokolade na svetu, smo se seznanili s celotnim postopkom proizvodnje – od pridelave kakava do končnega izdelka. Sledil je najbolj pričakovani del: degustacija! Imeli smo edinstveno priložnost poizkusiti na stotine različnih okusov – od klasične bele čokolade do drznih kombinacij z viskijem in sadnim polnilom.

Po uri in pol čokoladnih užitkov smo se polni energije odpravili proti prazničnemu Gradcu. Ko smo izstopili iz avtobusa, smo se sprehodili do Graške katedrale, kjer nam je vodič predstavil njene najzanimivejše zgodbe in arhitekturne značilnosti. Nato smo nadaljevali ogled mestnega jedra. Mimo Glavnega trga smo se sprehodili do Grajskega griča in dalje do reke Mure.

Degustacija različnih čokolad v čokoladnici Zotter. Foto: Marko Levačić

Ena večjih znamenitosti, ki smo si jih ogledali, je bil tudi arsenal Grazer Landhaus – največja hranilnica srednjeveškega orožja na svetu z opremo za 20.000 vojakov. Vojašnica je bila nekoč ključnega pomena, saj je Gradec v času Marije Terezije služil kot baza za obrambo Habsburške monarhije.

Po koncu vodenega ogleda smo imeli eno uro in pol prosto za kosilo, ogled božičnih stojnic in samostojno raziskovanje mestnih ulic.

Ob 16.30 smo se zbrali na glavnem trgu in se ob 17.00 odpravili nazaj proti Ljubljani.

Preživeli smo nepozaben dan, poln neverjetnih čokoladnih okusov in dragocenih zgodovinskih spoznanj.

Marko Levačić, 4. C

Sprehod ob reki med ogledom mesta Gradec. Foto: Marko Levačić

Praznično okrašeno mestno jedro v času božičnih sejmov. Foto: Marko Levačić

Arena Tehnologij Ljubljana 2025

V četrtek, 25. septembra, smo se četrti letniki odpravili v center Ljubljane na Areno Tehnologij, ki je potekala v Križankah. Na dogodku so se predstavila različna slovenska tehnološka podjetja, ki delujejo na področjih informatike, robotike, avtomatizacije in razvoja sodobnih tehnoloških rešitev. Med njimi so bila tudi bolj prepoznavna podjetja, kot so Iskra, Kolektor in Outfit7.

Podjetje Iskra je predstavilo svoje rešitve na področju energetike, elektronike in industrijskih sistemov, Kolektor je obiskovalcem približal razvoj in proizvodnjo komponent za avtomobilsko industrijo ter industrijsko avtomatizacijo, Outfit7 pa je predstavil delo v kreativni in programski industriji, predvsem razvoj mobilnih aplikacij in videoiger.

Poleg podjetij so bile prisotne tudi stojnice tehniških srednjih šol in fakultet, ki so predstavljale izobraževalne programe in nadaljnje možnosti šolanja na tehničnem in naravoslovnem področju. Posebno zanimiva je bila stojnica Tehniškega muzeja Slovenije, ki je predstavil delujoč model robota R2-D2. Na voljo so bile tudi interaktivne stojnice, kjer smo lahko preizkusili sodobne tehnologije, kot so virtualna resničnost in različne tehnične simulacije.

Naša naloga tam je bila, da se pogovorimo z več podjetji ter o enem izmed njih napišemo poročilo, s čimer smo dobili boljši vpogled v delovanje tehnoloških podjetij in poklice prihodnosti.

Gabr Forjan Šegula, 4. F

Obiskovalci med ogledom razstavnih prostorov. Foto: ChatGPT

Simbolni prikaz sodobnih tehnologij in digitalne prihodnosti. Foto: Spletni vir

Nagradni izlet

Dne 19. novembra 2025 smo se dijaki, prejemniki različnih priznanj ali sodelujoči pri več šolskih projektih, v spremstvu profesoric Mete Hostnik, Barbare Iskra Šarec in Amadeje Klemenčič odpravili na nagradni izlet v Brestanico in Krško.

Ta izlet so nam prislužili dijaki Mija Debevec Doničar, Zal Kos in Nejc Šinkovec, ki so pod mentorstvom profesorice Mete Hostnik za natečaj Mladi v svetu energije izdelali dve spletni strani, kar jim je prineslo prvo mesto in nagrado v obliki nagradnega izleta za cel avtobus dijakov.

Najprej nas je pot peljala do gradu Rajhenburg v Brestanici. Tam so nas razdelili v dve skupini, nato pa je sledil vodeni ogled te čudovite stavbe s pestro zgodovino. Sprehodili smo se od sobe do sobe, si ogledali razstavljene predmete, nazadnje pa smo prispeli do gotske kapele, kjer smo imeli priložnost uživati v pomirjujoči glasbi. Po ogledu gradu smo se ustavili v podjetju GEN-I v Krškem. Tam smo imeli priložnost samostojno izvajati različne poskuse, hkrati pa se naučiti veliko zanimivega o električni energiji. Zame osebno je bil najboljši del celotnega izleta naša zadnja postojanka v Oštariji Margareta, kjer smo bili vsi dijaki deležni zelo okusne pice po izbiri.

Sara Savić, 2. F

Dijaki med interaktivnim ogledom centra Svet energije v Krškem. Foto: Mark Antonij Novak

Udeleženci nagradnega izleta pred zaključkom dneva. Foto: Mark Antonij Novak

Na naši šoli se je letos izvedel nagradni izlet, ki je bil namenjen dijakom naše šole, ki pridno sodelujejo v obšolskih dejavnostih in ki so pokazali izjemno zavzetost in aktivnost pri dodatnih dejavnostih naše šole.

V sredo, 19. novembra 2025, smo se že zgodaj zjutraj zbrali pred šolo in se že neučakano in veselo odpravili na avtobus. Na poti smo ob prečudovitih lepotah Slovenije imeli možnost poklepetati, se družiti in se nasmejati.

Iz Ljubljane nas je pot vodila proti Brestanici, kjer nas je pričakal že prvi postanek na gradu Rajhenburg. Dijaki smo se imeli možnost sprehoditi po enem izmed najstarejših gradov v Sloveniji. Zaradi njegove bogate zgodovine, prečudovite arhitekture in izjemno zanimivo predstavljenimi zgodovinskimi artefakti nam seveda ni moglo biti dolgčas. Po ogledu prečudovitega gradu smo si ogledali tudi takrat razstavljeno galerijo slik, ki je marsikoga navdihnila in očarala. Prav tako pa smo imeli še malo časa za trgovinico s spominki, preden smo hitro odhiteli na naš naslednji postanek.

Pot nas je nato vodila v multimedijski center Svet energije v Krškem, kjer smo si s pomočjo zabavnih vodičev lahko predstavljali delovanje elektrarne. Predstavili so nam delovanje električne energije, energetskih sistemov in sodobne tehnologije. Na nov in zanimiv način pa so nam vodiči približali nam pogosto neljubo fiziko in pokazali, da je tudi ta lahko zabavna in zanimiva. Veliko zanimanja in veselja pa so nam vzbudile predvsem napredne predstavitve oziroma eksperimenti, ki so nam omogočili, da smo si pojave, kot so električni tok, svetloba in magnetno polje, ogledali na drugačen način, ki ga malokrat vidimo v učilnicah.

Po poučnem dopoldnevu smo se lačni odpravili na že kar zasluženo kosilo v Oštarijo Margareta, kjer nas je prijazno osebje sprejelo s širokimi nasmehi in prijetno energijo. Med kosilom smo imeli čas za druženje, pogovor in deljenje naših prijetnih vtisov in mnenj, ki so se nam nabrali skozi dan. Po izjemnem kosilu smo se siti in zadovoljni odpravili proti domu.

Ker se vse lepo enkrat konča, je tudi naš izlet moral počasi priti h koncu. Dijaki smo bili izjemno zadovoljni in hvaležni, da nam je šola omogočila in podarila izlet, na katerem smo imeli možnost spoznati zgodovino, sedanjost in prihodnost. Ustvarili smo ogromno novih lepih spominov, spletli mnogo novih poznanstev in se imeli možnost veliko novega naučiti.

Takšni izleti niso le nagrada, temveč tudi motivacija, saj šola prepoznava naš trud in nas spodbuja k aktivnemu, radovednemu in ustvarjalnemu delu.

Lara Levičnik, 3. B

Utrinki z nagradnega izleta. Foto: Mark Antonij Novak

Utrinki z nagradnega izleta. Foto: Mark Antonij Novak

Utrinki z nagradnega izleta. Foto: Mark Antonij Novak

Animateka

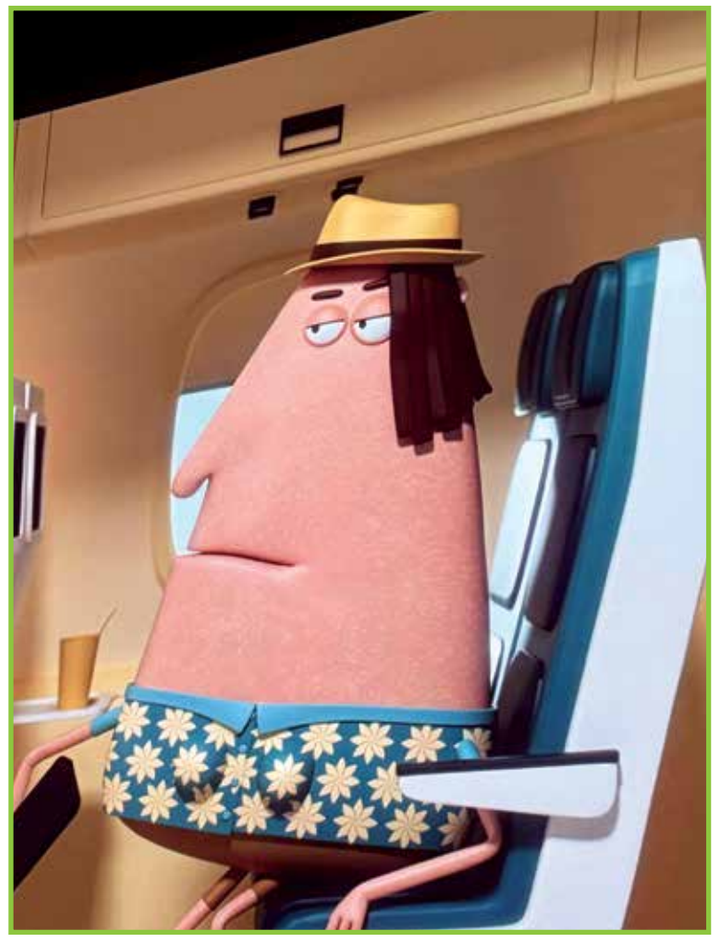
Animateka je mednarodni festival, ki se osredotoča na visokokakovostni avtorski animirani film. Vsak december v treh tekmovalnih programih predstavlja vrhunsko produkcijo kratkih animiranih filmov iz srednje in vzhodne Evrope, najbolj izvirne evropske študentske filme in skrbno izbrane mednarodne filme za otroke in najstnike.

V četrtek, 4. decembra 2025, smo se dijaki 3. letnika in dijaki animacijskega oddelka (4. b in 4. c) na Srednji medijski in grafični šoli Ljubljana odpravili na Animateko. Ta je potekala v Kinodvoru, kjer smo si šli ogledat Kinotripov jagodni izbor, ki je pisani izbor raznoraznih animacij, namenjenih ravno za nas mladino. Animateka letos praznuje dvaindvajseto obletnico svojega delovanja in mi smo imeli možnost udeležbe in ogleda animacij z različnimi temami iz vsakdanjega sveta. Letos je Animateka potekala od 1. do 7. decembra 2025 ter nam je, tako kot vsako leto, postregla z raznovrstnimi kakovostnimi avtorskimi animiranimi filmi.

Dijaki smo se pri Kinodvoru zbrali ob 8.15 in smo neučakano vstopili v dvorano, kjer smo se posedli. Pričakal nas je uvod, po njem pa smo nadaljevali z ogledom izbranih animacij. Imeli smo tudi to možnost, da smo se lahko pogovarjali z režiserko Semiramis Mamata in zvočnim mojstrom, ki sta naši prvi ogledani animaciji "Dream" vdahnila življenje. Dijaki smo z zanimanjem opazovali tehnike, tematike in načine, s katerimi so bile animacije ustvarjene, poleg tega pa smo dobili tudi marsikatero inspiracijo za svoja dela. Vsako animacijo smo si podrobno ogledali, reflektirali nase in na svoje življenje ter se z avtorjema pogovorili o njihovi vsebini in izdelavi. Filmi so bili raznoliki in so obravnavali mnoge teme, o katerih se premalo govori (npr. ideali, ki izoblikujejo ženske, izgorelost, vojna, LGBT, težave s CO_2 ...). Zadnja animacija, ki smo si jo ogledali, je bila "Kvota" (Quota). Ta nam je dala vpogled v težave s CO_2. S pogovorom na to tematiko pa se je naš dan tudi končal.

Animateka nam je predala ogromno idej, prečudovitih spominov, trenutkov in nam predvsem odprla oči o marsikateri tematiki, ki je mnogokrat potisnjena v ozadje. Zahvaljujemo se naši šoli, da nam je omogočila tako dragoceno izkušnjo

Lara Levičnik, 3. B

Ogled izbranih animiranih filmov. Foto: Mojca Guštin

Izsek iz animiranega filma. Foto: Mojca Guštin

Sejem zaposlitveno-kariernih priložnosti Ljubljana 2025

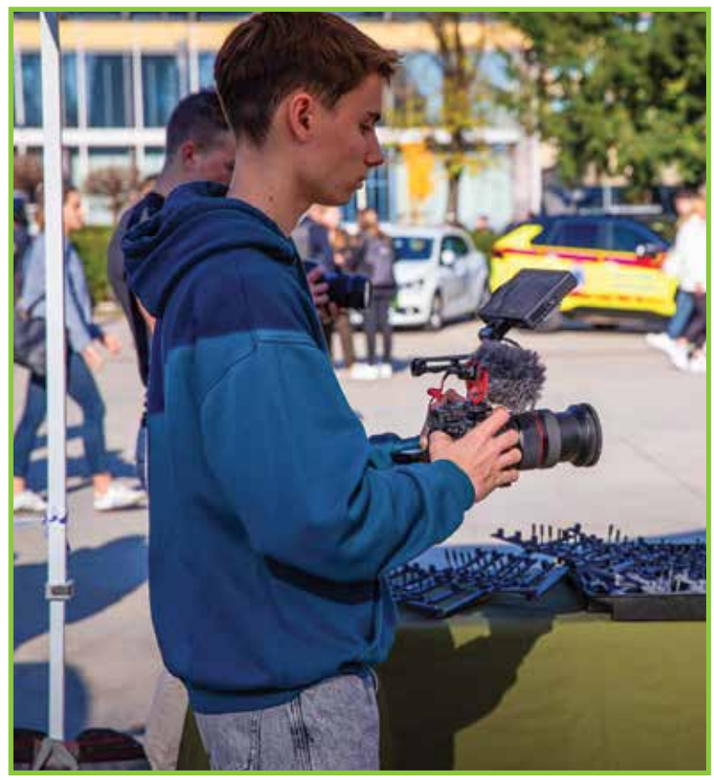
V četrtek, 6. novembra, smo obiskali Sejem zaposlitveno-kariernih priložnosti na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. Sejem je namenjen predvsem mladim, ki še niso povsem odločeni, kakšno karierno pot bi izbrali v prihodnosti. V notranjih razstavnih prostorih so se predstavljali številni delodajalci z različnih področij.

Med prvimi stojnicami smo si ogledali predstavitev Slovenske vojske, ki je predstavila različne poklicne možnosti na področju obrambe, logistike in tehnike ter možnosti nadaljnjega izobraževanja in napredovanja. Na sejmu so se predstavili tudi Policija ter varnostna podjetja, ki ponujajo zaposlitev na področju varovanja in skrbi za javni red. Prisotna je bila tudi Pošta Slovenije, ki je predstavila delo v logistiki, dostavi in administraciji.

Poleg tega so bila na sejmu prisotna številna trgovska podjetja, kot so Mercator, SPAR, Lidl in Hofer, ki ponujajo zaposlitev v prodaji, skladišču in logistiki. Predstavile so se tudi zdravstvene ustanove, ki so približale poklice s področja zdravstva in zdravstvene nege. Pomembno vlogo je imel tudi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je nudil informacije o kariernem svetovanju, iskanju zaposlitve in nadaljnjem izobraževanju.

Obisk sejma nam je omogočil, da smo se seznanili z različnimi poklici in delovnimi okolji ter pridobili koristne informacije, ki nam lahko pomagajo pri razmisleku o nadaljnjem šolanju in izbiri poklicne poti.

Gabr Forjan Šegula, 4. F

Snemanje. Foto: Arhiv SMGŠ

Virtualna resničnost na sejmu. Foto: Arhiv SMGŠ

Seznam zaposlitveno-kariernih priložnosti. Foto: Arhiv SMGŠ

Poučne delavnice na SMGŠ

Povežimo pike – Brez izgovora Slovenija (17. 9. 2025)

Delavnica je namenjena spoznavanju drog in njihovega učinka ter posledic na nas. Glavna tema je bila marihuana. Deluje na naše zaznavanje resničnosti, vse naredi boljše, postanemo srečnejši in bolj sproščeni, zato zlahka zasvoji, saj se brez nje svet začne videti siv in brezsmiseln. Posledice redne uporabe so uničeno mentalno zdravje oz. duševne motnje ter možnost nastanka raka, saj je v cigaretah in »travi« prek 50 kancerogenih (rakotvornih) snovi.

Telesnica – Ključ (26. 9. 2025)

Namen delavnice je širjenje zavesti, da je kraja ljudi še vedno prisotna tudi pri nas. Povedali so nam o primerih, ko so mladostnike (večinoma dekleta) z lažmi prepričali, da so odpotovali v tujino, kjer so jih prodali v suženjstvo ali prostitucijo. Še vedno obstajajo ljudje, ki izvajajo prisilne poroke ali trgujejo z organi žrtev.

Pomembno se je zavedati, da ni vse res, kar piše. Ne smete verjeti vsem in vsemu ter če se nekaj sliši preveč dobro, da bi bilo res, potem verjetno tudi ni. Pazite nase in če se vam dogaja kaj sumljivega, se ne bojte povedati tega na glas – temne stvari se dogajajo samo, dokler jih nihče ne opazi. Naj vas ne bo sram, saj obstajajo situacije, ki jih sami ne morete rešiti.

Lepa Vida/Peter Klepec – Brez izgovora Slovenija (2. in 20. 10. 2025)

Delavnica spodbuja zavedanje razlik med zdravim idealom in tistim, ki nam ga poskušajo predstaviti mediji. Pri delu v delavnici smo bili razdeljeni na dekleta in fante zaradi lažjega pogovora o določenih vsebinah.

Dekleta, ni važno, da ste »fit«, ampak da ste zdrave! Ves ta botoks, preveč telovadbe in šminka lahko škodujejo vašemu zdravju. Najpomembnejše je, da se pravilno prehranjujete in telovadite sebi v veselje. Vse ostalo bo uničilo vašo samopodobo. Ne glejte zvezd na internetu, cenite same sebe in odkrijte lepoto na svojih obrazih!

Delavnica Lepa Vida. Foto: Jaša Despotovič

Delavnica za dijake. Foto: Jaša Despotovič

Fantje, zavedajte se, da smo si različni. Eni so visoki, drugi so mišičasti … To pa ne pomeni, da ste manj vredni, da ste v primerjavi z drugimi sovrstniki kaj slabši. Važno je, da ne poskušate postati nekaj, kar niste.

Bodimo pošteni! Vsi smo različni, zato moramo ostati taki, kakršni smo. Saj se trendi spreminjajo, mi pa smo več kot to! Mi smo ljudje, ki imamo svoje okuse, poglede in čustva. In čeprav zunanji videz ni pomemben, je danes velik poudarek prav na njem. Naj nas to ne zmoti, saj smo vsi lepi na svoj način.

In najpomembnejše je, da imamo sami sebe radi. Nismo vsem všeč. Nikoli ne bomo. Ampak moramo se dobro počutiti v svoji koži. To pa pomeni zdravo prehrano, zadostno, a ne pretirano telovadbo, in skrb za lastno duševno zdravje.

Lada Pivovarova, 1. E

Cankarjevo tekmovanje

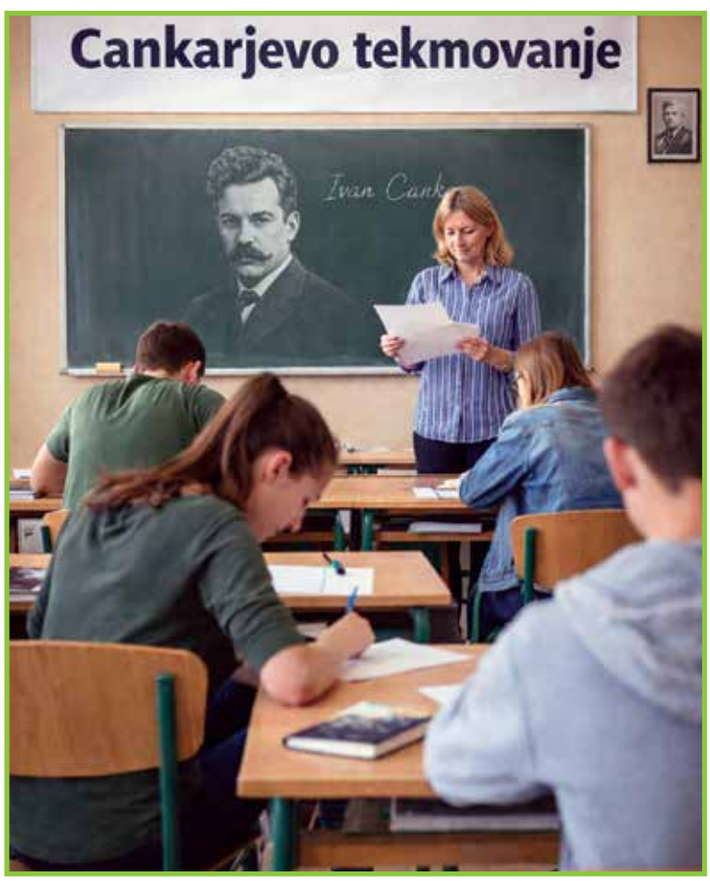
Tudi letos so se naši dijaki udeležili tekmovanja za Cankarjevo priznanje. Šolsko tekmovanje se je odvijalo na šoli v četrtek, 20. 11. 2025, na njem pa je sodelovalo 13 dijakinj in 3 dijaki SMGŠ.

Že od septembra so vsak teden potekale priprave, in sicer za dijake 1. in 2. letnika pod mentorstvom prof. Barbare Iskra Šarec, za dijake 3. in 4. letnika pa pod mentorstvom prof. Amadeje Klemenčič. Letos so morali tekmovalci 1. in 2. letnika za pripravo na tekmovanje prebrati strip Andreja Rozmana Roze z naslovom Živalska kmetija, dijaki 3. in 4. letnika pa roman Pera Pettersona, ki nosi naslov Konje krast.

Na šolskem tekmovanju je bronasto priznanje osvojilo 6 dijakinj in 1 dijak: Sara Savić, Lejla Rhiannon Šobak, Maša Gregorčič, Urša Pusar, Karin Trkulja Magister, Eva Savodnik in Jovan Tanasić. 3 dijakinjam, ki so zbrale največ točk, Sari Savić, Lejli Rhiannon Šobak in Urši Pusar, pa se je uspelo uvrstiti na regijsko tekmovanje, ki bo 20. 1. 2026 na Osnovni šoli Ig v Ljubljani.

Iskrene čestitke vsem tekmovalkam in tekmovalcem!

Barbara Iskra Šarec

Dijaki med pisanjem nalog. Foto: ChatGPT

Dedek Mraz

V sredo, 17. decembra 2025, je naš dramski krožek kot vsako leto priredil predstavo za otroke zaposlenih na SMGŠ Ljubljana.

Že na vajah smo se ob smehu, dobri volji, doživeto in polni energije pripravljali na predstavo s ponavljanjem, recitiranjem in igranjem. Pod vodstvom mentorjev prof. Petra Planinca in prof. Urške Hrovat smo otrokom odigrali popolnoma novo predstavo, napisano pod peresom dijaka naše šole. Naslov predstave je bil Kdo je zavrgel malico?.

Igrica govori o živalih, ki najdejo kup hrane, a hitro ugotovijo, da ima ta hrana manjše pomanjkljivosti in prinaša nevšečnosti. Živali se hitro začnejo pritoževati, nato pa jih ustavita zajec in sova, ki jim podata nov pogled na hrano. Na koncu živali s pomočjo kuharske oddaje pridejo do spoznanja, da četudi ima kakšno jabolko "pikico", se še vseeno da iz njega kaj narediti in ga pojesti. Nauk predstave je, da je hrana dragocena, da se jo da porabiti na različne načine, ne da jo kar zavržemo. Predstava ozavešča o pomenu čim manjšega deleža odpadne hrane.

Po koncu igrice pa nas je obiskal še Dedek Mraz, ki je pridne otroke presenetil z darili in jim tako še dodatno polepšal večer.

Lara Levičnik, 3. B

Dedek Mraz razdeli otrokom darila. Foto: Anže Zaletel

Skupinsko fotografiranje. Foto: Anže Zaletel

Radio 1

Srednja medijska in grafična šola Ljubljana nam dijakom ponuja priložnost, da se že med šolanjem preizkusimo v resničnih poklicih in njihovem okolju.

Tako letos, kot tudi lansko leto, sem opravljala praktično usposabljanje pri delodajalcu (PUD) na radijski postaji Infonet oz. Radio 1.

Lansko leto sem že ob začetku prakse imela možnost sodelovati pri pripravi dobrodelnega maratona, kjer sem spoznala, kako pomembno je dobro načrtovanje, sodelovanje in komunikacija v ekipi. Učila sem se rokovanja s snemalno opremo, spoznala sem se s pripravo prostora in tehnično podporo pri izvedbi dogodka. Naučila sem se, kako pomembna je natančnost in pravočasna priprava ter tudi sodelovanje z drugimi. Delo na maratonu mi je dalo polno novih izkušenj in perspektiv, lahko sem delala in sodelovala z glasbeniki, opazovala, kako se pripravi oprema, kamere, ozvočenje ...

Letos sem se pa udeležila tudi terena. Imela sem možnost iti na vlak, s katerim se je peljala ekipa Denisa Avdića, in opazovala sem lahko potek same oddaje, snemanje, postavitev opreme ...

V nadaljevanju prakse sem se preizkusila v različnih programih in se naučila montaže ter priprave glasbenih oddaj. Sodelovala sem pri ustvarjanju radijskih seznamov – t. i. playlist, kjer sem urejala glasbene datoteke, skrbela za pravilno zaporedje pesmi ter se učila, kako pomembno je, da oddaja zveni tekoče in profesionalno. Vsak element mora imeti svoj namen, prehodi morajo biti logični in ritmično ujemajoči, saj poslušalec hitro zazna napake. Spoznala sem tudi, kako se pravilno shranjuje in arhivira materiale ter kako pomembna je organiziranost v radijskem arhivu.

Poleg tega sem dobila znanje o izdelavi “half opener-jev”, ki naredijo prijetno vzdušje med govorom in naredijo vtis vpeljave v sam refren, izdelovala sem tudi “hook-e”, ki so nepogrešljivi v radijskem svetu, in iskala sem “music bedse”, ki so melodije, ki se predvajajo v ozadju, ko govorec govori.

Audio mešalna miza. Foto: Lara Levičnik

Največ novega znanja pa sem pridobila pri snemanju in produkciji oglasov ter glasbenih vložkov. Uporabljala sem profesionalno programsko opremo, kot je Adobe Audition, Cubase, Sound forge ... Z njihovo pomočjo sem se naučila snemanja, rezanja in obdelave zvoka. Ob tem sem spoznala, kako se ustvarja hook, ki je ključni del pesmi ali oglasa in pritegne poslušalčevo pozornost. Vsak posnetek mora biti čist, tehnično brezhiben in vsebinsko jasen. Vse skupaj pa zahteva veliko potrpežljivosti in natančnosti.

Izkušnja je bila izjemno dragocena. Dobila sem ogromno znanja, spoznala sem delo radijskih delavcev, tehnikov in producentov, obenem pa sem se naučila tudi veliko drugih veščin, kot so sodelovanje, odgovornost, natančnost, poslušanje in na splošno ogromno praktičnih stvari, ki ti lahko pridejo prav tudi v realnem življenju izven šole in prakse. Na praksi sem se ogromno naučila, od tehničnih veščin do dela v ekipi. Spoznala sem čudovite ljudi in pridobila izkušnje, ki mi bodo koristile pri nadaljnjem šolanju in delu.

Moja izkušnja s praktičnim usposabljanjem je bila brezhibna. Sodelavci se me lepo sprejeli in tako rečeno “vzeli pod svoje okrilje”. Za teh nekaj tednov sem postala del njih in njihove ekipe. Pomagala sem, ko je kdo od sodelavcev zbolel in se tako naučila še več in dobila tudi več odgovornosti. Praksa nam dijakom omogoča, da svoje znanje iz šole in njenih učilnic prenesemo v realno delovno okolje ter ob tem razvijamo poklicne in osebnostne kompetence, nova poznanstva in mnoge nove priložnosti, ki nas bodo spremljale tudi po zaključku šolanja. Praksa ni le čas, ki ga moramo opraviti zaradi šole, to je čas, ki nam podari nove spomine, nove priložnosti (tudi po šolanju, če se dovolj izkažemo) in na splošno je res lepa izkušnja, ki jo cenimo vsako leto, ko jo imamo možnost doživeti.

Postopek izdelave "Half openerjev". Foto: Lara Levičnik

Lara Levičnik, 3. B

Zakaj snemanje in montaža?

Ker je delo dinamično, zabavno in predvsem zato, ker ni vse zgolj teoretično, ampak je precej praktičnega dela, ki se dogaja tudi izven učilnice.

Že vrsto let sodelujemo z zunanjimi naročniki, ki potrebujejo promocijski video in foto material za svoja podjetja ali dogodke ob različnih priložnostih.

Vsako leto skupaj z dijaki pod mojim mentorstvom ustvarimo šolsko TV-oddajo, ki je dostopna na https://www.youtube.com/@SMGSkanal in https://www.smgs.si/smgs-tv/#.

V 4. letniku se na smeri televizija bolj podrobno spozna zadeve glede TV-produkcije. Kaj sploh je TV-produkcija oziroma na kaj se deli? TV-produkcija je proces razvoja televizijske oddaje od zgodnje faze pisanja s pridobivanjem talentov in ekipe, zagotovitvijo scene ali lokacije, montažo in priprave na snemanje. Različne vrste oddaj zahtevajo drugačno produkcijo, vsaka od njih pa je usmerjena v učinkovito ustvarjanje končnega izdelka in predstavitev občinstvu.

Generalno so tri glavne faze televizijske produkcije: predprodukcija, produkcija in postprodukcija. V vsaki fazi ima vsak svojo nalogo. Organiziranje in koordiniranje vsakega elementa v produkciji oddaje ter skrb, da vse teče kot po maslu, ni ravno mačji kašelj za producenta.

PREDPRODUKCIJA

Predprodukcija je prva faza TV-produkcije. Tukaj se napišejo scenariji, oblikujejo intervjuji in se razvija zgodba. Producenti opravijo raziskave, si ogledajo lokacijo in si zamislijo oddajo ali prispevek. To je bolj ali manj faza načrtovanja, ki zagotavlja, da so vsi elementi na voljo za produkcijo in postprodukcijo. Tukaj se uskladi čisto vse, da se zagotovi kar najučinkovitejši potek dela.

PRODUKCIJA

Produkcija se lahko odvija v studiu ali na terenu. Sestavi se celotna ekipa (urednik, realizator, asistent režije, tajnica režije, tehnični vodja, kamermani oziroma snemalci, mešalec slike, mešalec zvoka, lučkar, grafik in »auto cue« operater), režiser pa bo poskrbel, da bo vse teklo brez napak. Sicer pa je snemanje na terenu včasih bolj zahtevno, saj postavitev luči in kamer otežijo vrmenske razmere.

POSTPRODUKCIJA

Postprodukcija vključuje urejanje posnetkov, zvoka, vizualnih učinkov ter obdelave vsega navedenega. Takoj ko se vse posname, se postprodukcijska ekipa loti obdelave in urejanja. Po tem sledi še distribucija, kjer se tako rečeno oddajo ali prispevek »zapakira« in je vse pripravljeno za objavo.

Vsaka faza TV-produkcije ima svojo karakteristiko in je pomembna za cel potek produkcije oddaje ali prispevka. Od same ideje do končnega izdelka. Najboljša nagrada na koncu pa je zadovoljstvo gledalcev.

Justina Gračner Botonjić

Produkcija. Foto: Arhiv SMGŠ

Snemanje šolske TV-oddaje. Foto: Arhiv SMGŠ

Snemanje šolske TV-oddaje, režija. Foto: Arhiv SMGŠ

Pot rasti in prenove šolske knjižnice

V drugi polovici prejšnjega stoletja se je v šolski zakonodaji prvič pojavila trditev: šola ima knjižnico. Do tedaj so šole imele praviloma knjige v omarah v posameznih učilnicah za posamezni razred, t. i. razredne knjižnice, za katere je bil odgovoren posamezni učitelj. Ko je bil uveden t. i. kabinetni pouk, so se začeli učenci »seliti« iz učilnice v učilnico, zato je bilo treba razmišljati o ločenem prostoru za šolsko knjižnico, kamor bi lahko učenci prihajali po knjige, ne da bi motili pouk. Šole so to urejale vsaka zase in največkrat je postal skrbnik knjižnice učitelj slovenščine ali učitelj blizu upokojitve ali učitelj z zdravstvenimi težavami, da je bil vsaj delno razbremenjen dela v razredu. Ob takih razmerah se je pojavila potreba po sistemskih rešitvah: po izobraževanju v knjižničarski stroki in svetovalni službi za šolske knjižnice, ki so jo ustanovili na republiškem zavodu za šolstvo.

Podobne razmere od knjig v omarah do postavitve knjig v šolski knjižnici so veljale tudi v Šolskem centru tiska in papirja ter kasneje na Srednji šoli tiska in papirja. Za knjižnico sta skrbela profesorja slovenščine, najprej g. Avguštin Pirnat, nato ga. Milena Piškur. V njenem obdobju je knjižnica pridobila delni prosti pristop. Obsegala je večji del zdajšnje čitalnice in enako širok sosednji prostor z enim oknom na Pokopališko ulico. Tu je bila večina gradiva na policah do stropa in od tu ga je knjižničarka prinašala bralcem. Izposoja je potekala v prostoru zdajšnje čitalnice, ki je imela vhod s hodnika. Tu je bilo le najbolj iskano gradivo v dveh majhnih omarah in na nekaj policah. V knjižnico so prihajali dijaki posamično ali po dva, saj ni bilo prostora za večji hkratni obisk. Kljub vsemu smo našli prostor za dve stari šolski klopi, kar je pomenilo štiri čitalniška mesta, ki so jih dijaki redno uporabljali. Knjižna in knjižničarska vzgoja sta se izvajali le v učilnicah, predvsem ob nadomeščanjih. V šolskem letu 1996/97 smo knjižno zalogo dokončno vpisali v računalniški program Šolska knjižnica, tako da je tudi izposoja potekala s pomočjo računalnika.

V letih, ko so se prenavljali izobraževalni programi in ni bilo več izobraževanja v papirniški stroki in so se kasneje ukinili triletni poklicni programi tudi v grafični stroki, so nastale ugodnejše prostorske razmere in tudi šolska knjižnica se je razširila s prejšnjih 42 na današnjih približno sto kvadratnih metrov. Da se je to lahko izvedlo, je bilo potrebno najprej vse gradivo »izseliti« v najmanjšo učilnico v istem nadstropju. Lahko napišem, saj ni res – pa je: izposoja je nemoteno tekla tudi v tem natrpanem prostoru. V letu 2007 so bila dela dokončana in oprema nameščena, zato je bilo treba gradivo znova preseliti – tokrat v nov, velik in svetel prostor. Z velikim veseljem se je oblikovala sodobna šolska knjižnica s prostim pristopom do vsega gradiva. Seveda je bilo potrebno vnaprej načrtovati razporeditev gradiva, tako da se je že ob selitvi gradivo postavilo na njegovo stalno mesto. Obisk novega knjižničnega prostora in tudi izposoja knjig sta se občutno povečala. Hkrati je knjižnica postala stičišče in prostor za druženje dijakov pa tudi zatočišče med prostimi urami in ob slabem vremenu.

Naslednji prelomni korak je bila odločitev v novembru 2007, ko se je šolska knjižnica vključila v enotni slovenski knjižnični sistem COBISS. To je pomenilo, da smo vsako knjigo posebej in celotno knjižno zalogo na novo popisali-vnesli v računalniški program. Hkrati je potekala tudi inventura, saj smo sproti odpisali zastarele in poškodovane knjige. To je bil velik zalogaj, zato je izposoja v tem času še vedno potekala v prejšnjem računalniškem programu. V letu 2010 je bilo delo zaključeno in knjižnica je v celoti zaživela v sistemu COBISS, tudi z izposojo.

Knjižničarka Darinka Kepec je kot šolska knjižničarka na Srednji medijski in grafični šoli Ljubljana delovala od leta 1996 pa vse do upokojitve leta 2022. V šolskem letu 2022/2023 je knjižnico prevzela knjižničarka Maja Zorič Bolfek. Nadaljevali smo s katalogizacijo novo nabavljenega gradiva v sistemu COBISS

Stara šolska knjižnica pred prenovo. Foto: Lara Levičnik

Kotiček za sproščanje v stari knjižnici. Foto: Lara Levičnik

ter to nadgradili s katalogizacijo člankov in drugega gradiva, ki so ga učitelji objavili v strokovnih revijah, na spletu ali predstavili na različnih konferencah. Po potrebi smo zanje pripravljali tudi bibliografije. V tem šolskem letu smo začeli tudi s katalogizacijo serijskih publikacij, ki so se do takrat vodile ročno, in avtomatizirali njihovo izposojo.

V šolskem letu 2023/2024 smo konec junija in v začetku julija s pomočjo učiteljev izvedli obsežno inventuro knjižničnega gradiva, v okviru katere smo odpisali večjo količino zastarelega in poškodovanega gradiva. Institut informacijski znanosti Maribor (IZUM), ki skrbi za delovanje sistema COBISS, je napovedal ukinitev sistema COBISS3 in prehod na novejšo različico. S 1. julijem 2025 smo tako pričeli z izposojo v sistemu COBISSLib in katalogizacijo v COBISSCat.

S posodobitvijo knjižničarskega programa za izposojo in katalogizacijo, pa se je pokazala tudi potreba po prenovi in posodobitvi knjižnice. Obstoječi knjižnični prostor zaradi dotrajanosti, zastarele opreme in neustrezne tehnične infrastrukture ni omogočal več optimalnega delovanja sodobne šolske knjižnice, niti nemotenega prehoda na nove informacijske rešitve, zato smo se v šolskem letu 2024/2025 odločili za prenovo.

Z učitelji smo iz knjižnice preselili vso staro opremo v učilnici 206 in 208, kjer smo uredili začasen prostor za izposojo. V začetku julija so se začela obnovitvena dela. V knjižnici so zamenjali obstoječa tla z novim parketom, posodobili razsvetljavo, informacijsko infrastrukturo ter prezračevalno-klimatski sistem. Knjižnica je dobila novo pobeljene stene in novo po meri narejeno pohištvo. Za celostno podobo knjižnice je poskrbel arhitekt Uroš Smolnikar, za uspešen začetek in izvedbo prenove pa je zaslužna ravnateljica Ana Šterbenc.

Konec avgusta 2025 smo z nekaterimi učitelji knjižnično gradivo ponovno preselili v novo opremljene prostore, pri čemer smo morali vzpostaviti tudi novo UDK postavitev gradiva. Prvega septembra so tako dijaki vstopili v popolnoma prenovljene knjižnične prostore. Nad novo podobo knjižnice so bili zelo navdušeni, še posebej nad novimi sedalnimi vrečami, posebnim bralnim kotičkom ter veliko črno tablo, na katero lahko pripenjajo svoje izdelke, nastale v okviru knjižničarskega krožka.

V prenovljeni knjižnici se je obisk občutno povečal. Dijaki jo radi obiskujejo med prostimi urami, kjer se v miru učijo, pišejo naloge, uporabljajo računalnike za brskanje po spletu, delo v Adobovih programih, ki jih potrebujejo pri šolskem delu, ter za pisanje seminarskih in raziskovalnih nalog. Za branje si najpogosteje izposojajo knjige za domače branje, radi posegajo po knjigah v angleškem jeziku, v slovenskem jeziku pa največkrat izbirajo znanstvenofantastična dela in kriminalke. Za spodbujanje bralnih navad smo uvedli bralno značko za vse dijake od prvega do četrtega letnika. Posebno pozornost namenjamo tudi dijakom prvega letnika s projektom Rastem s knjigo in obiskom splošne knjižnice Jožeta Mazovca.

Prenova knjižnice ter njena vsebinska in tehnološka posodobitev sta pomembno prispevali k temu, da je knjižnica danes sodoben, odprt in večnamenski prostor. Ne predstavlja več zgolj prostora za izposojo gradiva, temveč središče učenja in ustvarjalnosti. Tu dijaki fotografirajo, snemajo intervjuje ter pripravljajo reportaže in druge medijske vsebine. S svojo prilagojenostjo potrebam dijakov in učiteljev knjižnica aktivno podpira vzgojno-izobraževalni proces ter pomembno prispeva k razvoju bralne, informacijske in digitalne pismenosti.

Darinka Kepec in Maja Zorič Bolfek

Računalniki za dijake. Foto: Lara Levičnik

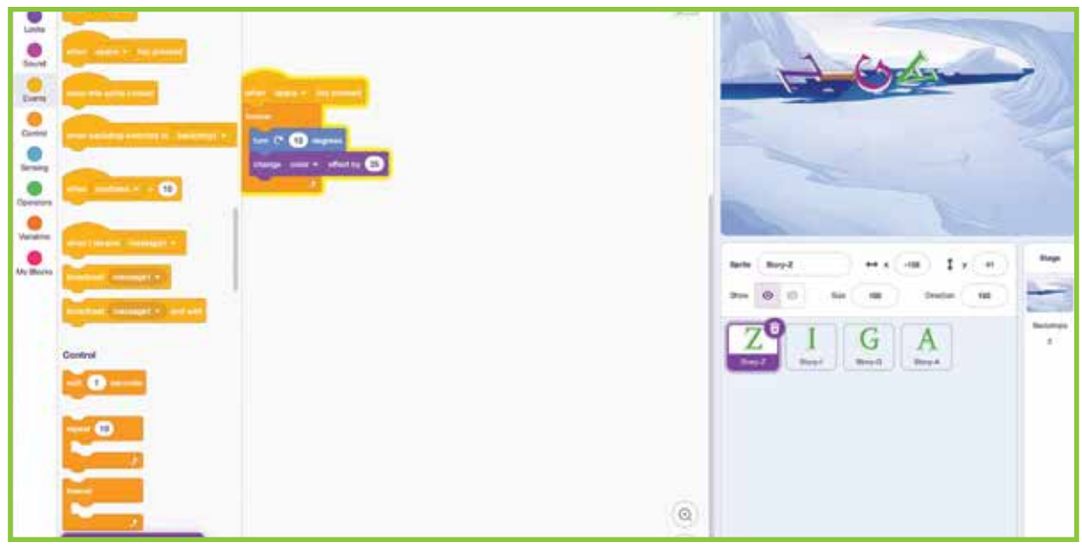
Kotiček za sproščanje. Foto: Lara Levičnik

Med knjižnimi policami. Foto: Lara Levičnik

Teden dejavnosti

Naša šola sodeluje v projektu Digizmaga. Namenjen je povečanju veščin digitalne pismenosti in v ta namen prireja delavnice, povezane s tem. V četrtem tednu oktobra so take delavnice potekale tudi pri nas. Poudarek naše blok ure je bil na programiranju. Začeli smo s teorijo, pri kateri smo veliko izvedeli o pomenu digitalne pismenosti v našem času in poklicu. Podali so nam tudi odstotke na tem področju neizobraženih ljudi v Sloveniji. Nadaljevali smo z igrico Cody Roby. Smisel igre je v tem, da čim hitreje pelješ robotka čez vsa polja na mapi. Igra ni bila samo zabavna, ampak je imela tudi zelo velik izobraževalni pomen. Tako smo razvijali svojo logiko in strategijo, ki sta v programiranju vodilnega pomena. Zadnji del delavnice je potekal v Scratchu, kjer smo morali po navodilih animirati vsak svoje ime. Meni je bil ta del najljubši. Vedno si navdušen, ko nekaj narediš z lastnimi rokami. Še posebej, ko iz kvadratkov sestaviš kodo, ki se v končni fazi spremeni v sličice, zvoke in gibanje.

Programiranje v Scratchu (zaslonska slika). Foto: Barbara Logar-Sušnik

Delavnica je bila v celoti dobro organizirana, zahvala za to gre naši profesorici za digitalno pismenost, Barbari Logar-Sušnik. Meni se je tovrstno ustvarjanje zdelo zanimivo in poučno. Na šoli bi se v prihodnosti z veseljem udeležila podobnih delavnic in izobraževanj.

Lada Pivovarova, 1. E

Učenje osnov programiranja skozi igro Cody Roby. Foto: Barbara Logar-Sušnik

Delo v Scratchu. Foto: Barbara Logar-Sušnik

Učenje osnov programiranja skozi igro Cody Roby. Foto: Barbara Logar-Sušnik

Code Week

Na naši šoli je pred kratkim potekal Code Week, v katerem smo se spoznavali s prednostmi in slabimi lastnostmi umetne inteligence.

V tistem tednu smo se pri urah strokovnih predmetov učili izdelovati in personalizirati naše osebne GPT-je. Na začetku se nam je to zdelo čisto nemogoče in zapleteno, vendar smo ta določena znanja prav hitro usvojili. Kmalu po tem pa smo se seznanili z izdelavo personaliziranih uporabnih aplikacij.

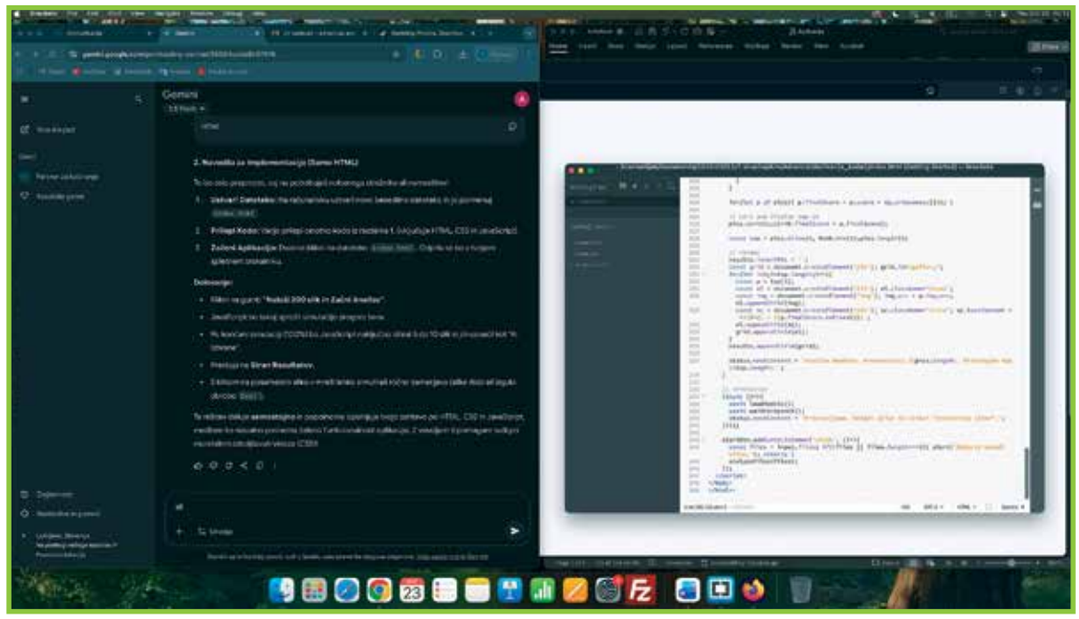
Poseben poudarek je bil na praktičnem delu. S sošolci smo načrtovali in razvijali preproste aplikacije, eksperimentirali z generativnimi modeli in se preizkusili v pisanju kode, ki uporablja umetne inteligence kot svoje jedro. Pri delu smo morali biti natančni, kreativni in ekstremno pozorni na "ukaze", ki smo jih dajali našim "pomočnikom".

Uporabljali smo UI Gemini, ChatGPT in upoštevali informacije, navodila in napotke naših profesorjev. S pomočjo personalizacije GPT-ja smo lahko na podlagi posredovanega znanja podali pravilna navodila za izdelavo kode, ki smo jo nato prenesli v program "Brackets", ki nam je našo idejo in kodo pretvoril v dejansko umetnino in aplikacijo.

Tako smo se naučili, da je lahko umetna inteligenca izjemno priročno in uporabno orodje, s katerim se da narediti marsikaj prečudovitega in uporabnega, kar nam lahko pomaga pri razvoju in izboljšanju našega vsakdanjega dela. Seveda pa je potrebno imeti v mislih, da je prav ta lahko nevarna in netočna ob napačni in prekomerni uporabi.

Kot dijakinja sem bila posebej pozorna na to, kako umetna inteligenca vpliva na naše medijsko okolje in prav Code week je dokazal, da je prihodnost oblikovanja povezana s tehnologijo, ki jo šele začenjamo razumeti in pravilno razvijati.

Lara Levičnik, 3. B

Izdelava in testiranje personaliziranega GPT-modela. Foto: Boštjan Miha Jambrek

Izdelava in testiranje personaliziranega GPT-modela. Foto: Boštjan Miha Jambrek

Izdelava ustvarjalca dialogov. Foto: Boštjan Miha Jambrek

Intervju s profesorico Tosjo Novak

Kakšno je vaše delo na šoli?

Tosja: Na Srednji medijski in grafični šoli Ljubljana v letošnjem šolskem letu poučujem različne strokovne module, kot so tipografija in reprodukcija, informacijsko-komunikacijska tehnologija ter grafična priprava. Poleg tega sem razredničarka četrtega letnika ter mentorica in voditeljica pustolovskih odprav v okviru mednarodnega programa za mlade MEPI.

Glede na to, da radi hodite v hribe, me zanima, kateri je najvišji vrh, ki ste ga kdaj osvojili. Kateri vrh pa je najvišje na vašem seznamu želja?

Tosja: Res je, zelo rada se gibam v gorskem svetu. Obožujem prelepe razglede, sončne vzhode in zahode na vrhovih gora, vonj po drevesih, užitne gozdne plodove, zvok žvrgolenja ptic, gorska jezera, slapove in tudi skalnat svet. Vrhove ne štejem več po višini, temveč po doživetju poti do vrha in nazaj.

Najvišje sem stala na 3375 metrov visoki gori Pico Posets, ki se uvršča med drugi najvišji vrh Pirenejev. V Sloveniji sem bila na naši najvišji gori Triglavu; bila sem celo višje od Aljaževega stolpa, saj sem Triglav osvojila v zimskih razmerah, ko je sneg prekrival celotni stolp.

Morda bi se raje kot z osvojenimi vrhovi pohvalila z družinskim prečenjem celotnih Pirenejev od Atlantika do Sredozemlja, kar je skupaj naneslo približno 750 prehojenih kilometrov. Seznama želja vrhov nimam, saj sem mnenja, da te sami pokličejo ob pravem času, si pa želim znova prehoditi kakšno daljšo pohodniško pot.

Kateri je najbolj nenavaden spominek, ki ste ga kdaj prejeli ali kupili?

Tosja: Nenavaden spominek, hm ... Morda bi omenila leseno palico, ki je na poti po romunskem narodnem parku nadomestila pohodno palico. Ta je ob vrnitvi do izhodišča nepričakovano in neopazno pristala na strehi avtomobila. Med vožnjo se je premaknila naprej in postala vidna, zato je po mnenju sopotnikov morala z nami domov. Ob prihodu domov se je njena vloga pohodne palice spremenila v nosilec fotografij naših doživetij in danes krasi steno v stanovanju.

Profesorica Tosja Novak. Foto: Arhiv Tosje Novak

Srečanje na Stolu. Foto: Tosja Novak

Kaj vas je spodbudilo, da ste se odločili postati mentorica in voditeljica pustolovskih odprav programa MEPI?

Tosja: Za mednarodni program MEPI me je pritegnil članek o opravljeni pustolovski odpravi MEPI po nepalskem gorovju, ki jo je vodila Marija Štremfelj, alpinistka in profesorica Gimnazije Kranj ter prva Slovenka, ki je skupaj z možem osvojila Mount Everest. Ker sem tudi sama pustolovskega duha, sem začela raziskovati, kaj program MEPI je in kaj ponuja mladim. Ker sem v njem prepoznala dodano vrednost za naše dijake, smo se na šoli odločili, da se izobraževanja za mentorja in voditelja odprav udeležim skupaj s profesorico matematike Matejo Jakob. Od takrat se je v program vključilo že več dijakov, ki so prejeli bronasto, srebrno in letos prvič tudi zlato priznanje. Z večjo vključenostjo dijakov v program MEPI se širi tudi ekipa MEPI mentorjev. Izvedenih je bilo že več pustolovskih odprav po Sloveniji ter po hrvaških otokih Krku in Rabu, najzanimivejša pa je bila prav zadnja zlata odprava na malteški otok Gozo.

Kaj natanko predstavlja program MEPI in kakšen je njegov cilj?

Tosja: Na spletni strani www.mepi.si najdemo veliko informacij o mednarodnem programu neformalnega učenja, ki mladim med 14. in 25. letom z izkustvenim učenjem omogoča osebni razvoj ter priznavanje dosežkov

na najvišji ravni. Ko se dijak odloči za vstop v program, si s pomočjo mentorja izbere cilje na treh področjih: športu, veščinah ali celo preseže zastavljene cilje ter prejme mednarodno veljavno priznanje, ob tem pa občuti osebno zmago in zadovoljstvo.

Obel kamen – Olševa. Foto: Arhiv Tosje Novak

Jutro v gorah. Foto: Tosja Novak

in prostovoljstvu. Časovnica za dosego ciljev je odvisna od stopnje programa, ki je lahko bronasta, srebrna ali zlata.

Najljubši del programa MEPI je udeležba na pustolovski odpravi, kjer udeleženci nekaj dni preživijo zunaj svoje cone udobja. Cilj MEPI-ja je, da udeleženec z odločnostjo in vztrajnostjo doseže V kolikor vas zanima več o programu, vas vabim, da se obrnete na šolsko ekipo MEPI, ki jo poleg mene sestavljajo še Mateja Jakob, Neven Šverko, Dinka Čulajević in Anica Pantar.

Pia Gaberšček Škoda in Ana Mari Bonča

NAM ŽE SLEDIŠ NA VSEH DRUŽBENIH OMREŽJIH?

Slediš nam lahko na:

smgs_ljubljana

Srednja medijska in grafična šola Ljubljana

SMGSkanal

smgs_ljubljana

Zlato priznanje MEPI – mejnik, ki piše zgodovino šole

Na Srednji medijski in grafični šoli Ljubljana z velikim ponosom praznujemo izjemni dosežek – prvo zlato priznanje MEPI v zgodovini šole. Ta pomembni mejnik je dosegel Jaša, ki se je programu Mednarodnega priznanja za mlade pridružil že v prvem letniku in skozi leta z neomajno predanostjo napredoval od bronaste do srebrne stopnje, v zadnjih dveh letih pa je uspešno opravil še vse zahtevne izzive najvišje – zlate stopnje, pod mentorstvom Tosje Novak. Slovesna podelitev zlatih priznanj je decembra potekala v Kulturnem hramu Ignacija Borštnika v Cerkljah na Gorenjskem, kjer je priznanja podelila predsednica Republike Slovenije Nataša Pirc Musar. Dogodek je bil poseben tako za prejemnike kot tudi za šolo, saj predstavlja dokaz, da vztrajnost, srčnost in mladostna energija vodijo do izjemnih rezultatov. Zlato priznanje pa ni le posameznikov uspeh – je rezultat dolge poti, rasti in poguma. To še posebej potrjuje zlata odprava na Gozo, ki je za MEPI na naši šoli pomenila pravo prelomnico. Štirje dijaki – Ana Mari, Urh, Jaša in Jakob – so se septembra odpravili na otok Gozo in tam opravili kvalifikacijsko zlato odpravo. Kar se je na začetku

Zlata ekipa MEPI na odpravi. Foto: Tosja Novak

Lahkih nog naokrog. Foto: Arhiv Tosje Novak

zdelo skoraj nemogoče, je postalo resničnost.
Pot od bronaste stopnje, kjer dijaki še potrebujejo veliko podpore in vodstva, do srebrne, ko postanejo samostojnejši in samozavestnejši, se na zlati stopnji pokaže v vsej svoji moči. Dijaki so se sami organizirali, iskali rešitve, premagovali napore, vročino in izzive ter dokazali, da so odrasli v mlade ljudi, ki se znajo znajti, vztrajati in ceniti lepoto poti, ki jo prehodijo skupaj.
Ko na koncu slišiš vprašanje:

»Kam gremo pa naslednje leto?«

veš, da je MEPI dosegel svoj namen. Da so se spletla prijateljstva, da jih druži pustolovski duh in da so izkušnje, ki jih odnesejo s seboj, neprecenljive. Zlata odprava na Gozo so bili štirje zlati dnevi v vseh pogledih – simbol uspeha, rasti in poguma.
Ponosni smo na vse udeležence in na zgodbo, ki dokazuje, da MEPI ni le program, temveč pot, ki mladim odpira vrata v življenje. Bravo!

Tosja Novak in Mateja Jakob

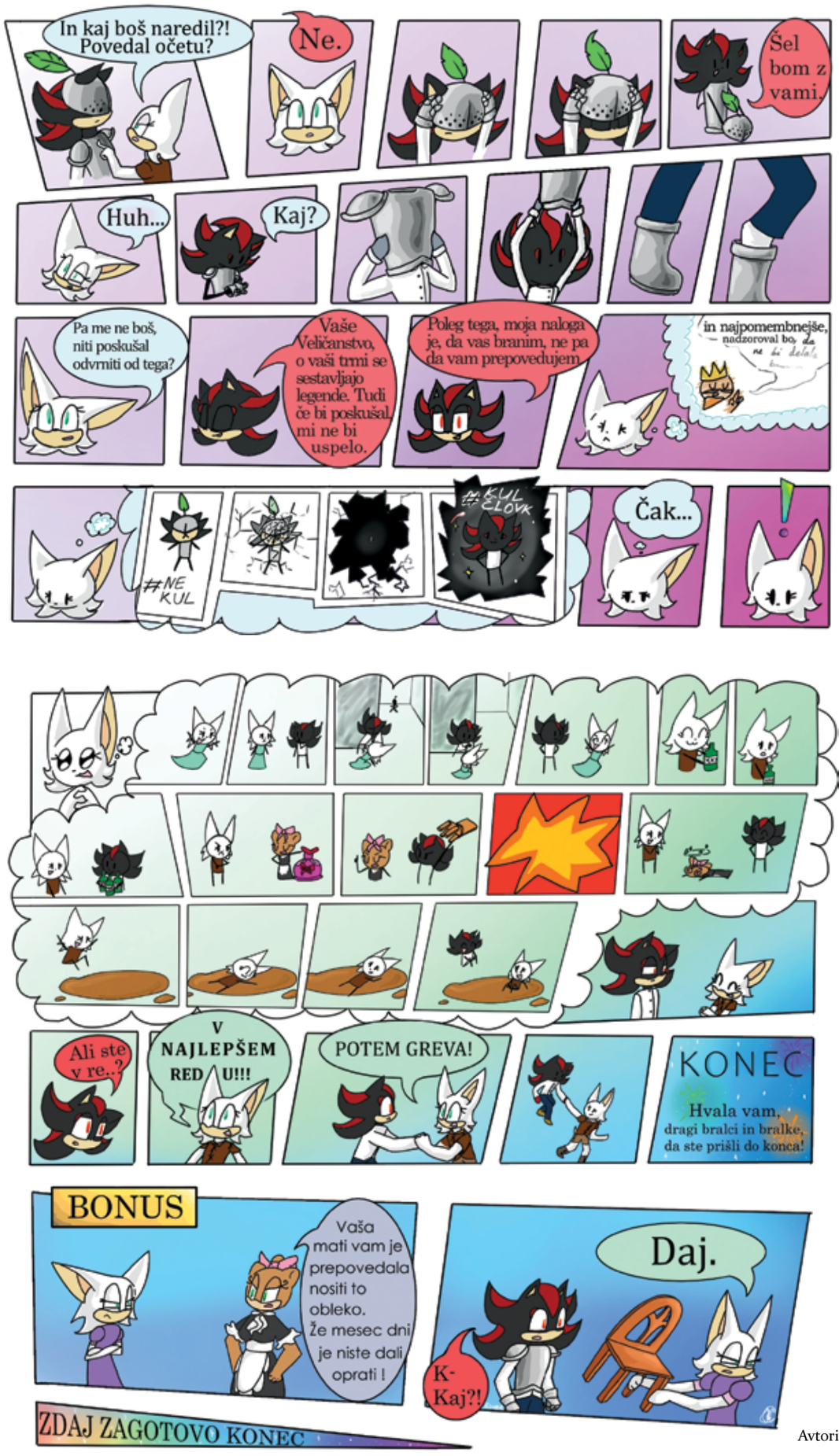
Podelitev zlatega priznanja. Foto: Tosja Novak

Veselje na cilju. Foto: Arhiv Tosje Novak

Pf!
To je tvoj telesni stražar!
MOJ KDO!?
zvok zlomljenega stekla
Tvoj telesni stražar!
On bo vedno zraven.
Reševal bo tvoje življenje,
te branil pred tistimi,
ki te hočejo ubiti,
in najpomembnejše -
nadzoroval bo,
da ne boš delala bedarij.
Rouz!

POLNOČ
Kam greste, gospa?
Ga nimate v svojih komorah?
Am...
Samo na sprehod v mesečini bi še šla.
Na WC...
V tem?
To je...
moja pižama?.
Razmišljam pa, da se nameravate odtihotapiti z gradu in pobegniti v najbližjo vas, kjer, tako ugibam, se boste pogovarjali ter prepirali z običajnimi trgovci in obrtniki.
Si čarovnik, ali kaj?!
Vaš oče je veliko povedal.
A, potem pa v redu.

Avtorica: Lada Pivovarova, 1. E

Avtorica: Karla Ham

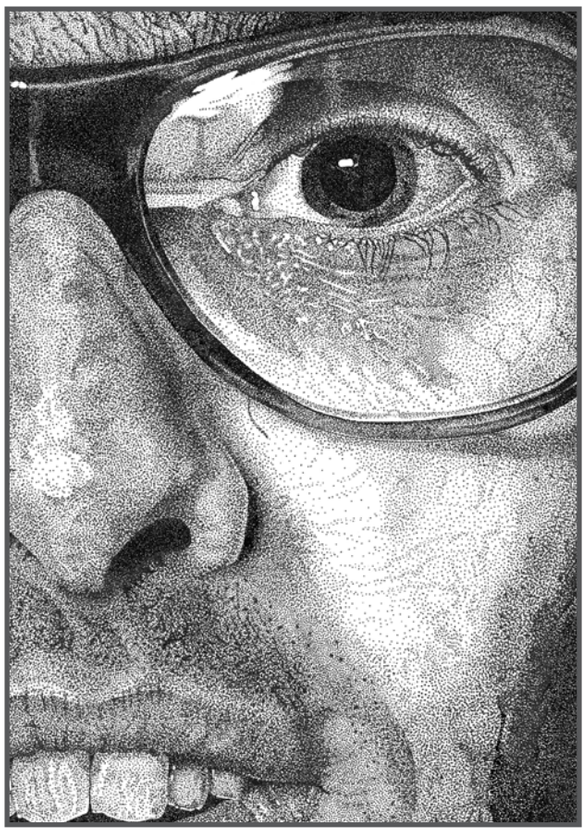
Avtorici: Katarina Jan in Karlina Kovačevič

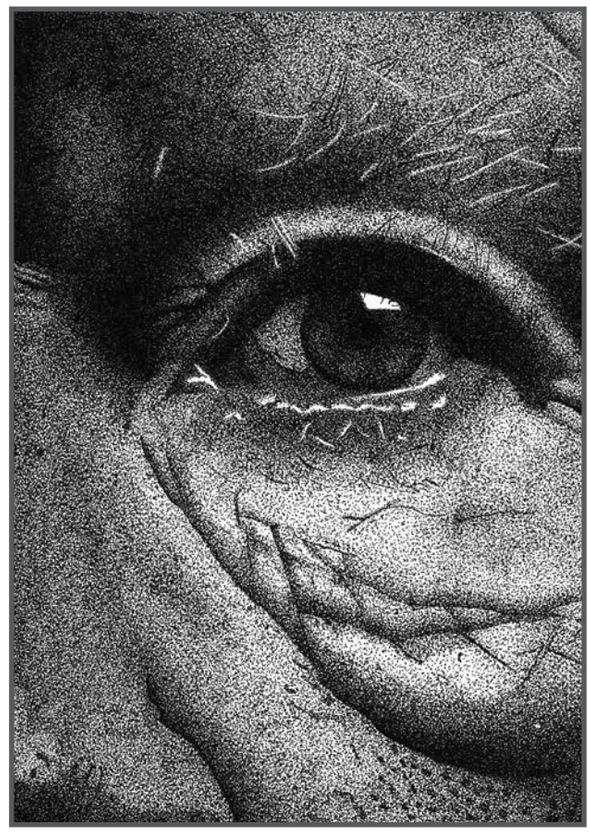
Avtorica: Lejla Vidić

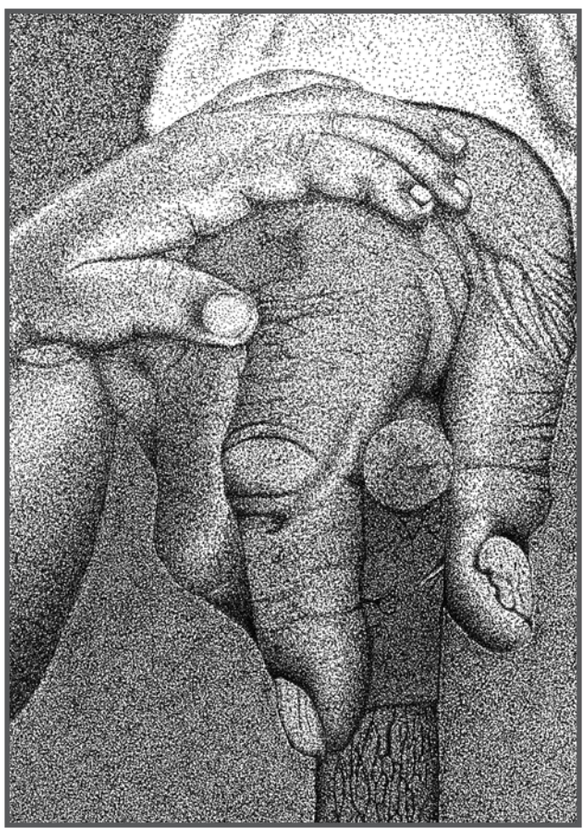
Avtorica: Maša Bolarič

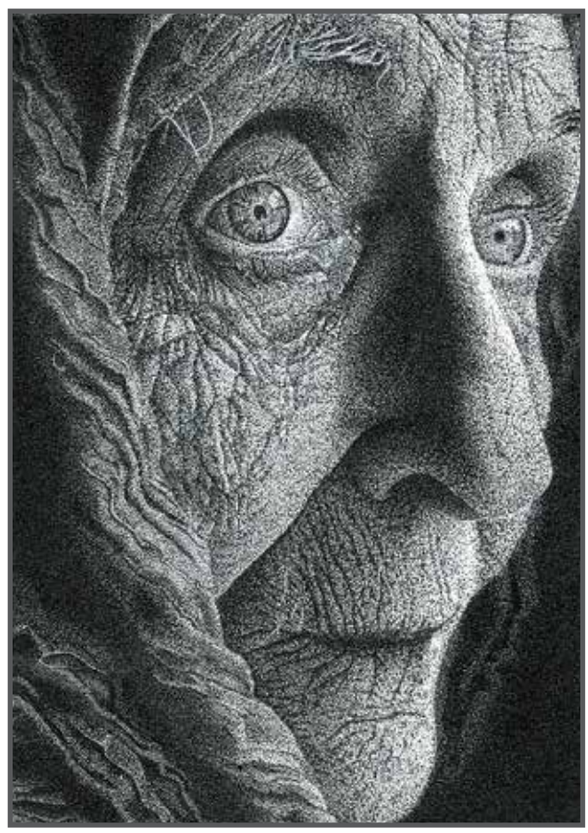
Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Urša Pusar

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtor: Blaž Štucin

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Daša Jeršin

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Živa Primožič

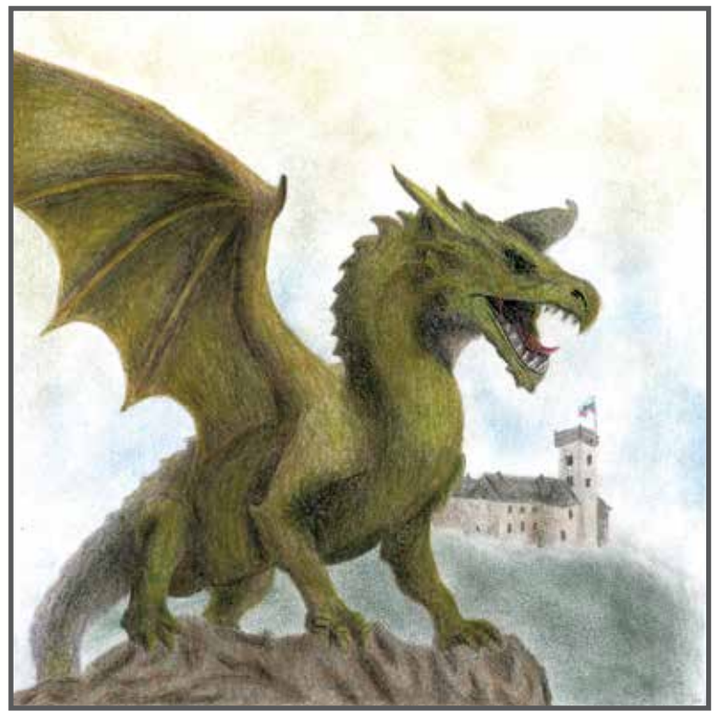
Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Diana Heninen

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Hana Grabrijan

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Julija Hribar

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Živa Primožič

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Lana Govednik

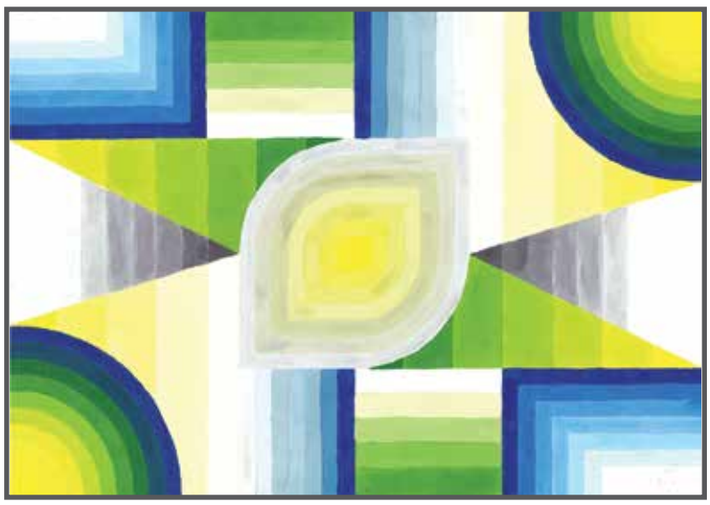
Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Urša Pusar

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Sara Savić

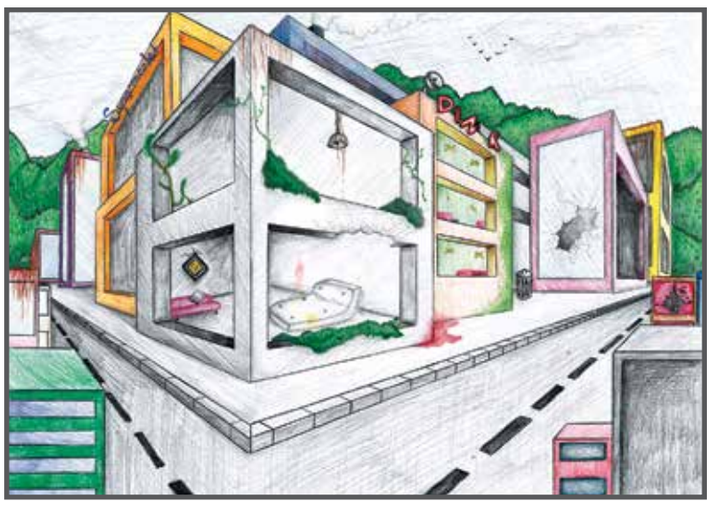
Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Maruša Pesrl

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Julija Hribar

Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Lana Čekrlić

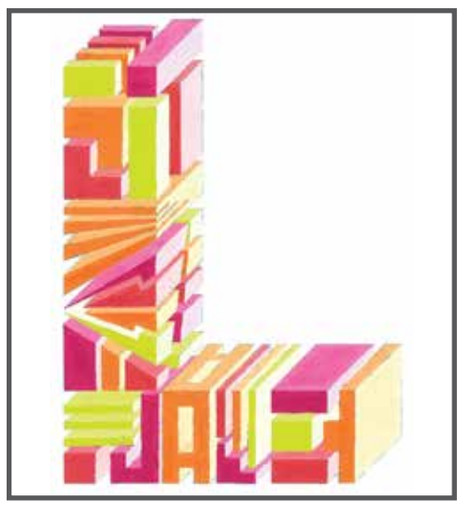
Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Mikaela Mikanović

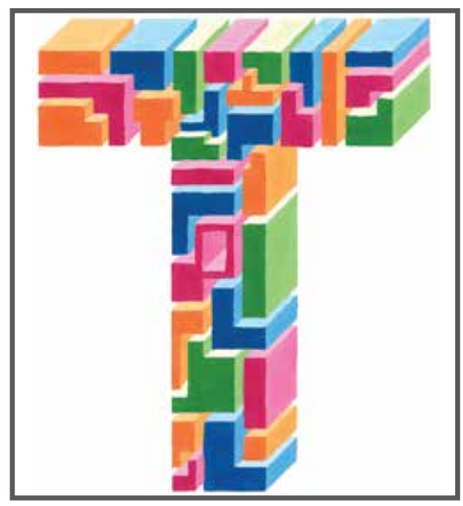
Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Urša Pusar

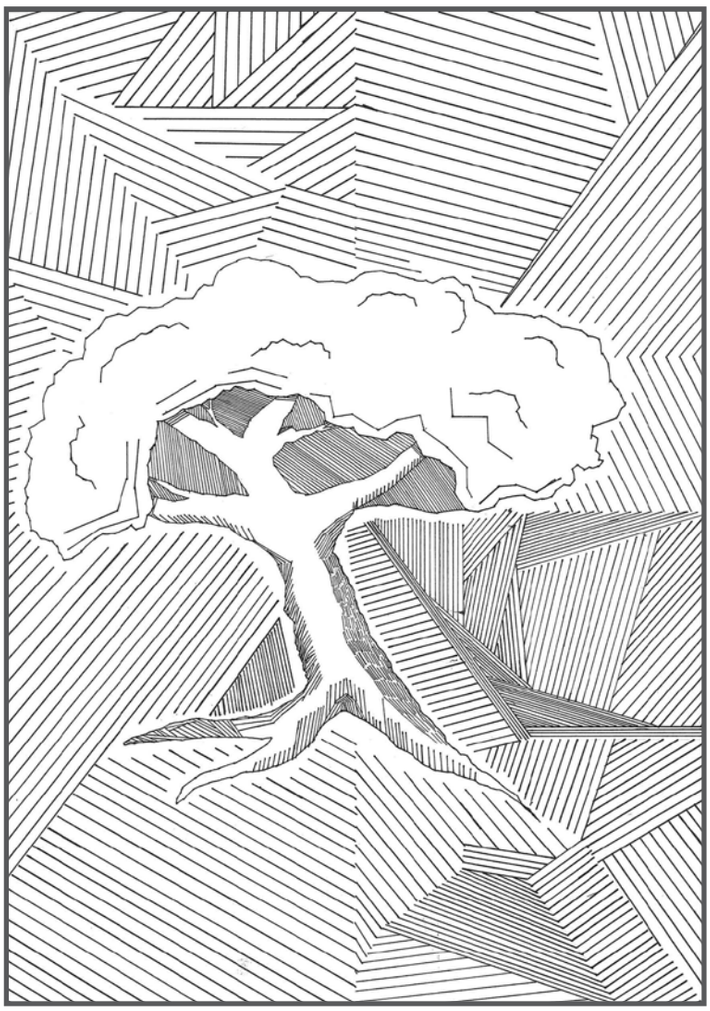
Mentorica: dr. Špela Udovič.Avtorica: Viktorija Divjak

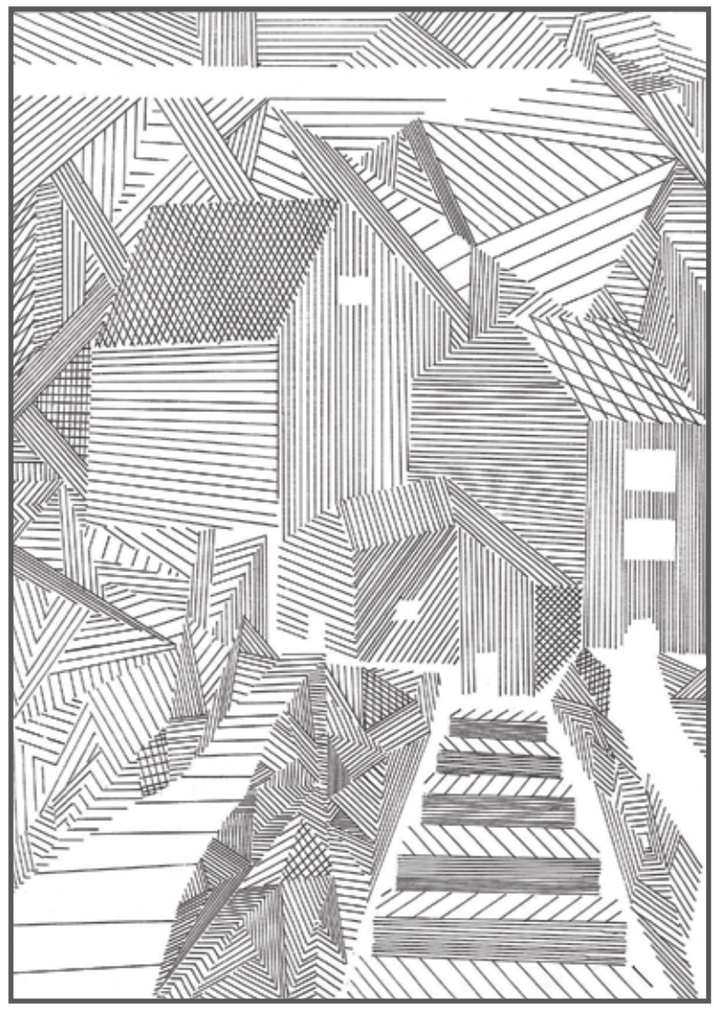
Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Urša Pusar

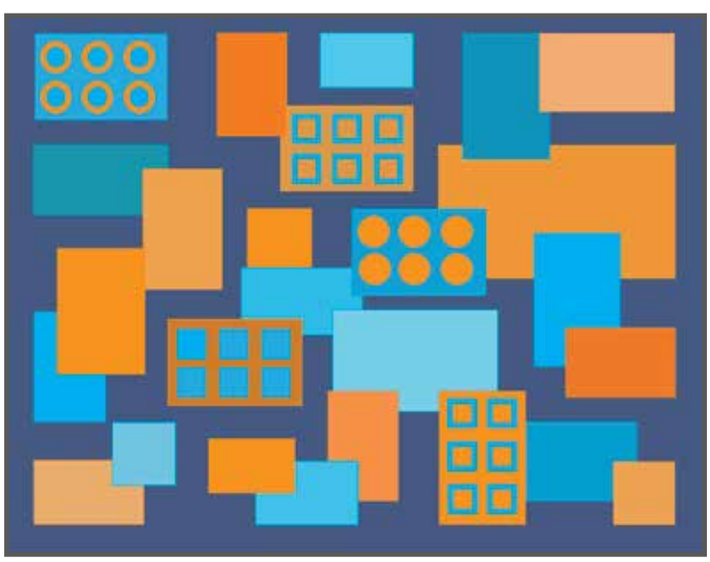
Mentorica: dr. Špela Udovič. Avtorica: Julija Hribar

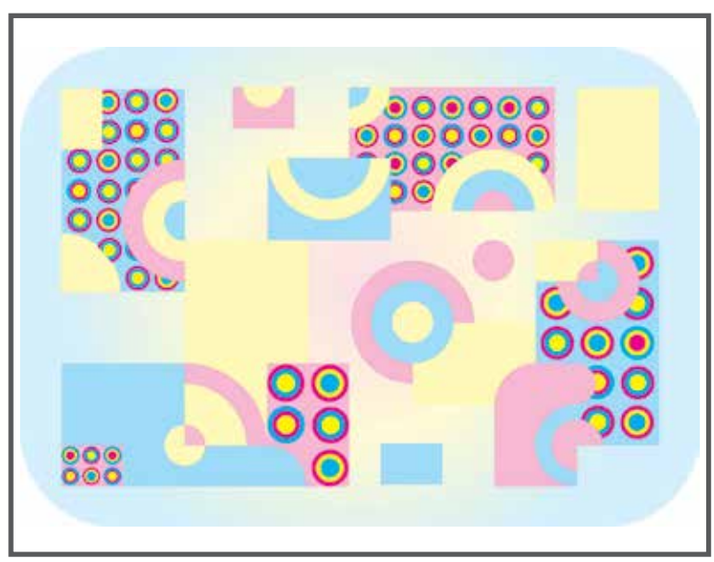
Mentorica: Urška Hrovat. Avtor: Emin Čizmić

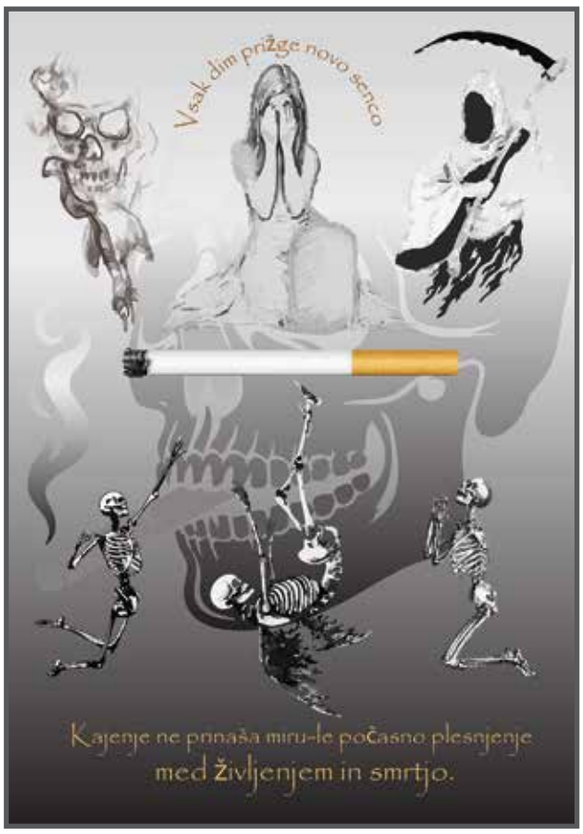
Mentorica: Urška Hrovat. Avtor: Igor Malić

Mentorica: Urška Hrovat. Avtor: Julija Sporn

Mentorica: Urška Hrovat. Avtorica: Melisa Kahrić

Mentorica: Urška Hrovat. Avtorica: Julia Breznikar

Mentorica: Urška Hrovat. Avtor: Adrijan Lipičar

Mentorica: Urška Hrovat. Avtor: Timotej Padovac

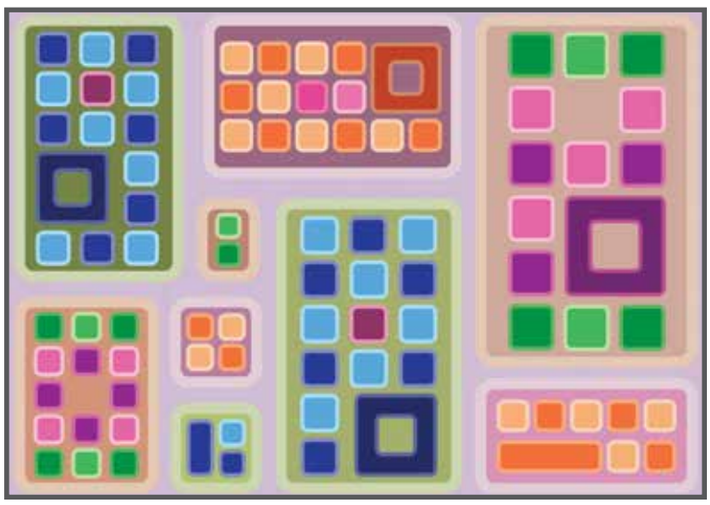
Mentorica: Urška Horvat. Avtorica: Maša Gregorčič

Mentorica: Urška Hrovat. Avtorica: Maša Gregorčič

Mentorica: Urška Hrovat. Avtorica: Janja Simonšek

Mentorica: Urška Hrovat. Avtor: Matic Skok

Mentorica: Urška Hrovat. Avtorica: Melisa Kahrić

Mentorica: Urška Hrovat. Avtorica: Xiaoting Zou

Mentorica: Urška Hrovat. Avtorica: Olga Sazdoska

Rešujemo življenja

V četrtek, 21. novembra 2025, je potekala krvodajalska akcija na Zavodu Republike Slovenije za transfuzijsko medicino. Vsi prijavljeni smo se akcije udeležili skupaj z ravnateljico in z mentorjem Nevenom Šverkom. Udeleženci smo se najprej prijavili in izpolnili vprašalnik, nato pa nam je zdravstveno osebje opravilo osnovni pregled in odvzem krvi. Po darovanju krvi smo prejeli kosilo in si vzeli čas za počitek. Zaradi udeležbe na krvodajalski akciji smo imeli ta dan prost, tako da nam ni bilo treba k pouku.

Gabr Forjan Šegula, 4. F

Ravnateljica. Foto: Arhiv SMGŠ

Izpolnjevanje prijave. Foto: Arhiv SMGŠ

KDAJ, ČE NE SEDAJ

Kdaj bi šel,
če ne sedaj?
Kdaj bi šel,
če ne ob zori?

Ob zori svetleči,
v mrak hrepeneči.
Z roko v roki,
svetlobi naproti.

Z ljubeznijo,
ki daje spodbudo.
Spodbudo veselo,
ki z navdihom napolni.

Kdaj, če ne sedaj ...
Kdaj, če ne sedaj ...

TISTI OB TEBI

Kdo ti daje ljubezen,
če ne tisti ob tebi?
Kdo sedi ob tebi na vlaku,
če ne tujec v temi?

Kdo prižge ti nasmeh,
ko izgubiš se v noči?
Kdo razbije ti strah,
če ne srce, ki nikoli ne poči?

TOPLOTA

Kaj bi dal, da bi
čutil ljubezen?
Ljubezen od rok dekleta,
ki hrepeni po meni.

Kaj bi dal, da za vedno
bi bil ob njej?
Ob njeni lepoti,
tako čudoviti.

Še en dan,
da en dan še mine,
brez sramu, brez strahu
me njena toplota ovije.

Marko Levačić, 4. c

Zahvala

Uredništvo časopisa Pixel se iskreno zahvaljuje vsem dijakom, ki so v letošnjem šolskem letu pripomogli k spremljanju novitet in beleženju vseh dogodivščin, ki so se zgodile v šoli in zunaj nje, beleženju zanimivih novic in oblikovanju v berljive članke. Iskrena hvala tudi vsem fotografom za več kot čudovite fotografije.

SMGŠ

Pixel

Časopis dijakov
Srednje medijske in grafične šole Ljubljana

Odgovorni urednici
Nadja Urbanc
Amadeja Klemenčič

Tehnična urednica
Barbara Logar-Sušnik

Naslov uredništva
Srednja medijska in grafična šola
Ljubljana
Pokopališka 33
1000 Ljubljana
e-pošta: pixel@smgs.si

Tisk
SMGŠ

Naklada
600 izvodov